

dens verden, hvad min partifælle fru Mette Frederiksen tidligere sagde, ikke kommer til at virke overhovedet.

Et hvilket som helst æret medlem af dette høje Ting ville kunne få udsendt en hvilken som helst bog og lave en aftale, der sagde: Der skal ikke være noget afkast til hverken mig eller forfatteren, bare vi sørger for, at der kommer f.eks. 30 eksponeringer på TV 2.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det kulturministeren og derefter hr. Ole Sohn.

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Jamen det er en vigtig, vigtig debat: ytringsfrihed, pluralisme, politiske reklamer osv. Men jeg bliver nødt til stadig væk at stille det spørgsmål: Hvad vil Socialdemokratiet? Vil Socialdemokratiet forbyde reklamer for bøger i fjernsyn? Vil Socialdemokratiet det? Eller vil man nedsætte et udvalg, en komité, som skal bestemme, hvilke bøger der må udsendes reklamer for, så der er nogle bøger, der godt må udsendes reklamer for, og nogle der ikke må?

Jeg har ellers meget respekt og sympati for Socialdemokratiets holdninger på ytringsfrihedsområdet og demokratiområdet, men her forstår jeg simpelt hen ikke tankegangen. Jeg forstår ikke tankegangen, det må jeg erkende.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Man kommer jo langt omkring, når man diskuterer sådan et lille ændringsforslag. Men nu har jeg siddet her – det har vi jo alle sammen – den sidste halve times tid og ventet på, at kulturministeren skulle svare på det spørgsmål, som rammer ind i sagens kerne, og det er det, min gode kollega hr. Aage Frandsen stillede.

Det mener jeg faktisk ikke ministeren svarede på. Det er jo ikke et spørgsmål om, hvorvidt et forslag må reklamere for sine produkter, eller TDC må reklamere for sine produkter. Det er et spørgsmål, om f.eks. Murdoch må lave en reklame, som glorificerer en, det kunne f.eks. være en kulturminister i Danmark, for vedkommendes gøren og laden. Eller må TDC gå ind og reklamere for noget, som de kunne have en egeninteresse i, f.eks. i form af en skattelovgivning, som bevarer nogle gode skattefordele for virksomheden? Er det tilladt?

Det er jo sådan set det, hr. Frandsen stillede spørgsmål om: Hvor går grænsen for, hvad økonomiske interesser må gøre? Organisationer må ikke, men må en kreds af lønmodtagere slå sig sammen og så skaffe sig penge og lave reklamer? Hvor er grænserne henne? Det er jo det, der er det helt centrale i den her debat.

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Til hr. Ole Sohn vil jeg godt gentage det svar, jeg gav for 20 minutter siden: Der er forbud mod politiske reklamer for politiske partier, arbejdsgiverorganisationer, fagforeninger og religiøse bevægelser. Men vi vil ikke indskrænke ytringsfriheden for f.eks. TDC til at indrykke annoncer, selvfølgelig må de det. Det må de i dagblade, og det må de også på fjernsyn. Vi lever i et demokratisk, frit land, og folk har lov til at mene, hvad de vil, og gøre, hvad de vil, blot det ikke krænker andre.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det vil altså sige, at det, som Dansk Arbejdsgiverforening ikke må gøre, det kan de så lade finansiere igennem private virksomheder. Er det sådan, det skal forstås?

Kl. 10.50

(Kort bemærkning).

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg vil gentage igen: Man har som privatindivid, som borger i det her samfund, som hr. Ole Sohn og som virksomhed selvfølgelig lov til at ytre sig, hvad enten det er redaktionelt på skærmen eller i aviserne eller ved hjælp af at købe annoncer. Vi lever i et frit demokratisk land, hvor folk har lov til at gøre, hvad de selv vil, blot de overholder gældende lov.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det hr. Helge Adam Møller, og så er der ikke flere spørgsmål til ministeren.

Når hr. Helge Adam Møller er færdig, så har vi to, der ønsker ordet i anden runde, nemlig hr. Jens Rohde og fru Mette Frederiksen.

Hr. Helge Adam Møller for spørgsmål til ministeren.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg har også et par spørgsmål til kulturministeren. Er det ikke korrekt, at hvis man nu følger